

Det forslag, vi i dag behandler, er et eksempel på, hvordan man i praksis kan styrke befolkningens internationale engagementer eller erfaringer. Lovforslaget er en implementering af Rådets direktiv nr. 94/45 om indførelse af et europæisk samarbejdsudvalg.

Vi har i Danmark en årelang tradition for samarbejdsudvalg, som har styrket forståelsen mellem ledelsen og medarbejdere. I Socialdemokratiet forventer vi i de kommende år, at der sker en udvikling i virksomhedskulturen i retning af, at samarbejdsudvalgene sætter det udviklende arbejde på dagsordenen, så trivsel, miljø, øget demokratisering og uddannelsesplanlægning opnår en højere prioritet.

Vi har i mange år haft multinationale virksomheder herhjemme, men det indre marked har medført et øget antal af fusioner og sammenslutning af virksomheder i EU på tværs af landegrænserne.

I Socialdemokratiet betragter vi dette forslag som et gennembrud inden for den sociale dimension og en sejr for de faglige organisationer. Vi finder, at forslaget har en gennemgående positiv ånd og intention, som kan skabe fundamentet for etablering og udbygning af en tværnational faglig dialog inden for de multinationale koncerner.

Jeg vil ikke nærmere komme ind på forslaget enkelte paragraffer og dets beskrivelser og dermed også, som det fremgår af bemærkningerne, respekt for de kollektive overenskomster og procedurer med hensyn til enten at oprette europæiske samarbejdsudvalg eller indføre en informations- og høringsrunde, men kun glæde mig over, at der allerede er en række af de multinationale firmaer, som har gennemført disse samarbejdsudvalgsstrukturer.

Jeg har også tillid til, at disse forhold er i orden, især når man ved, at arbejdsmarkedets parter allerede har været involveret i det lovforberedende arbejde.

Det fremgår af lovforslagets § 28, at den centrale ledelse skal stille tilstrækkelige midler til rådighed for medlemmerne af de europæiske samarbejdsudvalg til, at de kan varetage deres opgaver på passende måde.

Det er min opfattelse, at denne formulering nødvendiggør, at der gives medlemmerne frihed med løn, ligesom der mellem mødernes afholdelse skal stilles ressourcer til rådighed for udvalgsmedlemmerne i form af dækning af porto, telefax, telefon m.v. Disse udgifter kan nemt dækkes ved, at faciliteterne stilles til

rådighed af den enkelte virksomhed. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig i denne udlægning.

Selv om jeg indledningsvis omtalte de danske samarbejdsudvalg, er jeg bekendt med, at man ikke kan sammenligne disse med de europæiske samarbejdsudvalg, idet de foreløbig har fået ret til at mødes med deres centrale ledelser i fællesvirksomhederne og i koncernerne for at få en dialog, men det er ikke uvæsentligt, at de ansatte får et forum for udveksling af synspunkter imellem lønmodtagerrepræsentanterne om spørgsmål, som har betydning for koncernens ansatte i flere lande.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre mener, at dette lovforslag er inderlig overflødig. Vi mener i øvrigt også, at det direktiv, der ligger til grund for lovforslaget, er inderlig overflødig.

Vi er ikke enige med ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Peder Sass, der siger, at det styrker befolkningens internationale engagement, at man laver disse europæiske samarbejdsudvalg. Der er altså tale om nogle ganske få multinationale virksomheder, hvor lønmodtagerne får mulighed for at rejse ned og besøge hinanden og så diskutere lidt om virksomhederne, men at tale om, at det generelt styrker et europæisk og internationalt engagement, synes jeg er lidt vidtløftigt i forhold til det, der er realiteten i dette lovforslag.

Når Venstre anbefalede i Europaudvalget, at der skulle stemmes imod direktivet, er det først og fremmest, fordi vi mener, at det er op til parterne at aftale den slags, altså om høring og information, og vi mener, at EU helt skulle holde fingrene fra den slags og ikke mindst efter, at vi har fået en Maastricht-Traktat, der jo indeholder paragraffer om, at parterne kan lave aftaler, og så kan man forhindre, at der bliver lavet aftaler på EU-plan.

Dernæst mener vi også, at direktivforslaget kan give unødigt bureaukrati, for der bliver pålagt ledelsen en hel masse krav om at sende høringsskrivelser ud, arrangere disse møder osv. Vi mener ikke, at der med forslaget gives lønmodtagerne nogen særlige informationer, som de ikke kunne få under alle omstændigheder.

Vi mener, det er ærgerligt, at arbejdsministeren ikke stemte imod de pågældende direktiv-